

M I M

1 6 4 8

~~C. 6. 5~~
Ll, 2, 3.

30 B 10.

In usum Pedagogii
Regii Glaucensis

Clarissimo & experientissimo
VIRO,

DN. CHRISTOPHORO

obit
A.C. **MAIO, Cassellano Hasso,**

1653.

Berolinensium Poliatro,
solerti ac felici,

Ex templo Virtutis capitolium Honoris
ASCLEPIADEI

d. XIII. m. Jun.
ingredienti, & inde

LAUREAM DOCTORALEM,
In festivitatem

NUPTIARUM
cum pudicissima

SUSANNA,
Virgine lectissimâ,

Dn. GEORGII Goldt-Eisen/ Sereniss. Electori
Brandeb. à secretis intimis, & Colonia ad Sjevum,
Protonotarij fidelissimi b. m.

Nata unica,

ad d. XXVII. ejusdem mensis celebrandarum,

importaturo

certatim bona verba canunt

PROMOTORES, FAVITORES, AMICI,

A. fanati orbis

CIO 10C XLII.

Literis **MICHAELIS KOCHII.**

Scribat
es Balthasar
stadio-Marchis

Christiano & experientissimo

Viro

DN. CHRISTOPHORO
MAYO, Castellano Majori

Castellano Majori

Castellano

Castellano Majori

ASCIARI

Castellano Majori

Castellano

ALFREDO DOCTORALM

Castellano Majori

ALFREDO

Castellano

ALFREDO

Castellano

DN. GEORGI

Castellano Majori

Castellano Majori

Castellano Majori

Castellano

Castellano Majori

Castellano

Castellano

P Ræsit larganovis JOVÆ BENEDICTIO SPONSIS,
Augeat & multâ non sine prole torum.
JLLIS ex voto feliciter omnia cedant
Perpetuò, tandem coelica regna precor.

*Paucula hæc ex sincero animo
modulabatur*

Matthæus Coldebacius U. J. D.
Codicis Justiniani Professor publ.
Juridicæ Facult. Senior & p.t. Aca-
demix Francof, R E C T O R.

MAJUS sic Majus, qui misceat utile
dulci.

I Nter bis senos, quos ordine computat annus
Menses, non reperit Majus honore parem.
Omnia Majus habet, reliqui quæ singula promunt,
Pharmaca sive pares, gaudia sive pares.
Tunc vario exultant spirantes germine campi,
Picta quæ multiplici flore superbit humus.
Avia tunc resonant avibus virgulta canoris
Et pecus in viridi luxuriatur humo.
Cum Phœbo conjuncta Venustunc rura pererrat,
Et qui aliàs nunquam, tunc bene conveniunt.
Materiem sertis Hac colligit, Ille medelis,
Usibus ista suis; Usibus ille suis.
Omnia MAJUS habet; Sic noster & omnia MAJUS,
Pharmaca sive pares, gaudia sive pares.

Ipsi est Herbarum, Radicum & maxima Florum

Copia, quæis morbos arte fugare potest.

Ipsi ad letitiam crescunt tot germina honorum,

Et Phœbilaurus, Palladiæq; comæ.

Ipsi ad letitiam surgunt tot germina amorum

Et molles viola, purpureæq; rosa.

Hinc Venus & Phœbus juncti sua munera adornant

Aureaserta Venus, Laurea Phœbus amat.

Gratulor inde tibi, duplici de munere divûm,

Nuper jam Doctor, deinde maritus eris.

Sic Amor assueto passu comitatur Honorem!

Fructus Honoris Amor; Fructus Amoris Honor.

Ergò quis in nostro non diceret omnia MAIO,

Pharmaca sive pares, gaudia sive pares!

Et si CHRISTOPHORUS Christû feret ipse decenter,

Quid MAJO majus pondere MAJUS habet.

Honores & Amores gratulans

deproperabat

Simon Urfinus SS. Theol. D. & Pro-

fects. Ecclesiar. Francof. Pastor.

SIC cathedra ex Phœbi, in Veneris descende Cathe-
dram,

In Veneris, Medicâ ne indigeas, cathedrâ:

Hoc Tibi CARPZOVIVS, MAI CLARISSIME DOCTOR,

Optat, & hoc voti nunc satis esse putat.

Christianus Carpzovius U. J. D.

Pandect. Profefs. Publ. & p. t. Fac.

Jurid. Decanus.

Vota petis, M A J, geminâ decorande coronâ ;
Conferat opto **DEUS** quæq; secunda Tibi.
Quos Hygieia Tibi benè nunc largitur honores,
Omnigenâ cumulet prosperitate **DEUS**.
Det **DEUS** ut sine lite thorus, concordia constans,
Det sobolem multam, gaudia multa precor,

Clarissimo atq; Experientissimo

Dn. Sponso hæc pleno

scripsit affectu

Johannes Brunnemannus J. U. D.

atq; Inst. Imp. Prof. P.

Cultores divina suos non deserit unquam
Virtus, sed meritis præmia digna refert,

Ne quem pæniteat sumpti pigeatq; laboris,

Verùm spe vincat tædia mille bonâ.

Hoc expertus idem, Vir Præclarissime, firmas,

Quem gemino virtus mactat honore sacra.

DOCTORIS titulos docto plaudente Senatu

Ingenio tribuit digna brabea tuo,

Jam pridem omnigenâ quæ cognitione mereris

Artis Apollinæ, cui studium omne locas.

Exspectat Sponsum te Sponsa venusta decorum,

Ac horas numerat consocianda tibi,

Dote pudicitia SUSANNULA culta decenter,

Quæ tecum vitæ ducat amata dies.

Non ego te possum non dicere, care, beatum,

Quem Fortuna sinu blandiùs alma fovet.

Sit maneatq; meus felix per secula MAJUS
Plurima, morborum destruat omne genus,
Inq; toro videat felicia pignora prolis,
Et pacem, & quicquid sedulus ipse vovet.

Amico incomparab. f.

Melchior Polifius Med. Doct.
in Acad. Viadr. Profefs. Publ.
& Facult. Med. p. t. D E-
CANUS.

ECce Machaonio schola nobilitata Senatu
Marchica supremo cingit honore caput.
Omine mox fausto Sponsam sociabit amatam
Berlinum, MAI, Re celebris medicâ.
Quid tibi, quidve boni Sponsæ nunc comprecor ore,
Hoc tantum; huic pondus Numen inesse velit;
Sit felix Thalamus, superûm sit munere Laurus,
Quam Phoebus donat, quem Venus ipsa parat,
Vive tuæ blandus Sponsæ, metuendus at Orco
Vive, atq; in longos cresce, virefce, dies.

Ita gratulabundus acclamabat

Christophorus Ursinus
Medic. D. & P. P.

Affectum Cordis nuper, Vir clare, gravantem
Tractabas docto scammate, fronte gravi.
Ipse sed affectu cordis graviore laboras,
Dum languente satis pectus amore gemit.

At bene

*As̄t benè res agitur: Morbo medicina parata est;
Propinat Medico Nupta salutis opem.
Utere: mox primum roburq̄, vigorq̄, redibit,
Alter ut alterius sitq̄, medela precor.*

Honoratissimo suo
Honoris Doctoralis Competi-
tori fundebat

D. Elias Habrisch, Marchionatus
Inferioris Lusatiae Medicus Or-
dinarius.

Plato Dialogo VI. de Legibus.

In conjugio hæc consolatio proposita sit: Quod conjuges
oporteat naturæ humanæ perpetuitati studere, ut liberos
liberorum relinquentes, semper DEO cultores in suum
locum substituunt.

Et rursus ibid.

Oportet parentes gignere & educare liberos, qui vitam tan-
quam lampadem posteris tradant, ut semper sint aliqui
colentes DEUM juxta ipsius legem.

Magnificè atq̄, piè, licet ethnica, Musa Platonis
Æstimat & loquitur sancti de compare pacti:
Ut post nos quoq; sint Cultores Numinis, inquit,
Sunt ineunda sacri genialis fœdera lecti.

Digna Viro tanto sententia, digna Platone,
Quâ post scripturam sacram non sanctior extat.
Castius ecquid enim potuisset dicere Sanctus?
Barbaries ergò est & inepta licentia penna,
Scribere quæ cum multa satis scurriliter ausa est,

Egre.

Egregiè laudata sibi Connubia sentit.

Respuit hos similesq; feros Academia mores,
Nec, nisi quod castum est, castas admittit ad aures.
Hos tibi Cultores roveo, Clarissime MAIE,
Qui magnum pietate colant super æthera Numen,
Et docti laudata premant Vestigia Patris,
Cui DEUS imposuit geminum cum laude decorem,
Infula Doctoris prior est, pia Sponsa secundus;
Grata Viro, quæ cuiq; placent, duo munera docto.

Hæc mea vota suo quondam conscripta Parenti
Post aliquot quisquis Natorum legerit annos
Atlantos reputet secum Patris ante labores,
Quosq; merebatur fructus à Numine cernat.

Ex Patre clara suo capiat documenta perito:
Præclarum sequar ergo Patrem, sequar, inquit. Optat
Is, qui Samsonium voluit subnectere griphum.

M. Martinus Heinsius Amplifs.
Facult. Phil. h. t. DECANUS.

Hochzeit Käzell an das Frauenzimmer.

Es sitzt ein Vogel in dem Holz/
Von Federn bloß/ an Farben stolz/
Ben Städten vnd bey Dorffen/
Der nicht wie andre mancher ley
Bezilet wird durch einen Ey/
Noch wie ein Thier geworffen.

Er hat

Er hat gar eine Wunder Brutt/
Aus Brunst in grosser Feuers Glutt
Wird er nur ausgehecket/
Er dauret lang/ vnd frist doch nicht/
Sicht nicht der Sonnen helles Licht/
Sein Fleisch keinm' Thiere schmecket.
Doch gibt er von sich guten Safft/
Davon viel Thiere schöpfen Krafft/
Drumb sie viel darauff halten/
Der ihm doch vmb gewis gebühr
Aus seinem Schnabel fließt herfür/
Den Jungen vnd den Alten.
Er ist wol einer Tauben lang/
Ist stille stetz vnd ohn gesang/
Bißweilen er doch kirret/
Wenn man ihn etwa hart antast/
Auff seinen breiten durren Ast/
Vnd ihm die Jugendt irret.
Das Frauwen Zimmer gehet schier
Mit diesem Alten Wunder Thier
Mehr vmb als Manns Personen/
Drumb bitt ich alle in gemein
Zurathen dieses Vögelein/
Der S'sellen wil ich schonen.

B

Wolin

Wolln sie Euch aber geben rath/
Vnd sich beweisen mit der that/
Laß ich es wol geschehen/
Doch wie der Raht werd seyn bewandt/
Den sie euch geben an die handt/
Das wil ich gleich wol sehen.

EN Martem jungit M A J U S cum sidere Solis,
Formosam sibi de utroq; parans Venerem!
*Artem quis prisca neget adjunxisse novellam?
Hac modò si non prisca, atq; ea prisca, nova est.
En hac illa, sibi M E D I C U S quibus Ipse medetur,
Secreta, haud ulli participanda Viro!
O laurum duplici meritis mihi nomine, M A I,
Arte medens agris, arte medens medicis!
Illam Hygiea hodie Tibi circum tempora ponit:
Bis septena istam, Cypria, nocte, dabit.
Gaude utraq; diu, & majora cape incrementa
Deq; ægrotorum, de proprioq; thoro.*

*Sic corollæ & Medicæ & gamicæ adpreca-
bar, antiqva ductus fide & amicitia*

Tobias Magirus Professor
Academiæ.

Qui magno major cælo est, quàm munera magna
Terricolis parvis tradere in orbe solet!
Magnum

Magnum est, (quo majus nil Numen maximū olympi
Promere quit), multū est, quod Tibi, MAIE, dedit!
Nosse DEUM puro sincera lumine mentis,
Num parvi donum ponderis esse putas?
Artis Pæonia splendent tua pectora luce,
Pectora quæ refici multa maligna queant.
Pramia condecorant animum clarentis honoris,
Conscendis summum, MAIE COLENDE, gradum.
Quod superest; magnus nitor & flos, candida Maia,
Nympha, tuos oculos pascit amata suis.
Flos mensis Maii qui flore est dulcior ipso,
Allicit in thalamum Te sibi, Sponse, novum.
Gratulor affectu magno bona maxima Sponso:
Maia diu Maio gaudia magna creet!

Hoc magni affectūs
exiguum specimen l. m. q̄;
addebat

M. Gottlieb Pelargus El. P. P.

J Unius ut Majum sequitur, Clarissime MAI,
Sic virtutem honor, & sic comitatur amor.
Magna tua est virtus; magna est doctrina: probavit
Hanc magnus Princeps; Principis aula probat.
Namq̄, salutare, agroto è corpore, dextras
Pellere senserunt noxia quæq̄, tuas.
Hinc honor & sequitur; Medicorum nobilis Ordo
Cujus, quæ potuit, maxima signa dedit. Hinc

Hinc amor & sequitur: Doctori Sponsa adamata

Ore acre, gente ac mente venusta venit.

*Nil poterant majus Phœbusq; Venusq; parare his,
Funius hic, Mai, quæ tibi dona dedit.*

*At majora dabit (voveo) Ter Maximus; ut sit
Eructus honoris honor, fructus amoris amor.*

* * * * *

Chronodistichon.

DoCtor & Sponso Malo fert IVnlVs Iste,
Et VenVs, & PhœbVs, qVos Ipse optaVlt honores

L. M. q; gratulab.

M. Fridericus Reichelius

Prof. Publ. in Elect. Viadr.

MELOS.

ODI sophistam, qui sibi non Sophus:
Odi medentem, qui sibi commodam
Adferre opem nescit medendo,
Ferre salutem aliis peritus.

Et semet ipsum nosse bonus probè
Suevit Machaon, & sibi ferre opem,
Si fors Machaonidem & ager:
Scripsit uti Sophiæ magister.

MAI, quis ausis non fauveat Tuis
Benè ominando? Quis Tibi cœlitus
Non gaudeat pleno honorum
Adfluere agmine cornu honorum?

Vixti

*Vixti Camoenis cultor idoneus,
Adstes medentum Pæonio choro.
Tempus Tibi vidit brabeji
Mens cata POLISII polita.
Et jam Tiarâ insignis Apollinis,
Habes paratum, ac prospicis eminus,
Quod cominûs charum fovendo
Subdideris lateri malagma.
Curavit hæc num vis vigil Ingeni,
Morumq; suavis cinnus & Artium?
Creavit an nutus J E H O V Æ
Augmina tanta Tibi decôris?
Cognoscite, ô quos Murcia non tenet,
Ocnûsve aselle resticulam parans,
Laurûs virorem, quo beantur
Eusebies Aretesq; mystæ,
Laurûs honorem Pæoniæ Tibi,
VITISq; nexum grator amabilem,
MAI, theatro augustiori,
NUMINE dante, future major:
Sit, opto, multis commoda & utilis
Solers medendi dexteritas Tua!
Tibi medenti sit domiq;
Opto, MARITA medela casta!*

B 3

Ingra-

*In gratiam Vos nulla dies, precor,
Reducat; omni conspicuos bono,
Re, Prole, Famâ, Aetate; Mentis
Corporeq; incolumes perenne!*

*Requiescente paulum
inter medicamina morbo
fusum à*

*M. GEORGIO MELLEMANNO
Grac. Ling. Prof. Publ.*

T*empora cum lauru MAJO redimiret Apollo,
DOCTORIS titulos & decus omne daret,
Quasita plureis doctrina justa per annos
Præmia qua dudum sumere dignus erat.
Pergameo nodis præbente infigne bacillum,
Imperium in morbos quo datur omne, deo.
Cum vigil astaret vultu metuendus atroci,
Lumina contorquens in loca cuncta draco,
Cumq; novem canerent dulcissima carmina Muse,
Læticia dantes plurima signa sua:
Ecce tibi niveis Erycina advecta columbis,
Gratia cui triplex conspicienda comes,
Tota micans auro se confessoribus infert,
Sollemne inspiciens pulchra decensq; sacrum.
Mirata egregia limatum mentis acumen,
Ad socias properè talia verba facit:
Incedit MAJUS daphne satis inclitus ista,
Majus ab hac donum sed feret ipse manu,
Certè si potuit capiti dare laurus honorem,
Et tituli pondus conciliare novi;
Non minor ex nostrâ nascetur gratia myrto,
Impositum poterit qua geminare decus.*

Mox

Mox latus illa Viri leni fodit ungue parumper,
Paucula sis audi, me nisi temnis, ait:
Sic tibi qua doctam jam frontem laurus inumbrat,
Æterno vireat frondis honore, precor,
Sic tua depositis certam medicina salutem
Afferat, & morbi semina dira fuget!
Non ex asse tamen sibi prases Apollo medentibus
Afferet, ex aliquâ te mihi parte dato.
Et mihi cœlicolas inter non infima sedes,
Aut cuius possit me puduisse, locus.
Nec mea sordescat quasi parva potentia cuiquam,
Imperio parent terra fretumq; meo.
Tu quoq; tu nostros inter numerabere civeis,
Nec pigeat domina regna subire dea.
Sunt mihi tot Nympha, quot flores vere repenti,
Quotq; per autumnam poma cadiva diem:
Quarum qua multò facie pulcherrima cunctas
Vincit, in amplexûs ducere tento tuos.
Quod tibi divino datur accipe munere fertum,
Auspicio Sponsam duc meliore domum.
Nec sacramentum aut Veneris stipendia temne,
Militia nomen sed dato grande mea.
Atq; etiam in nostro vetus est Academia regno,
Huic operam dare te, Doctor honore, decet.
Aureus in ferrum cœlo tibi depluet imber,
In thalamum veniet musta puella tuum.
Quam Paris umbrosâ si conspexisset in Idâ,
Forme anceps fuerat palma futura mihi.
Tu modò jam vigiles tandem dedisce lucernas,
SUSANNÆ noctes asseritoq; tua.

Pro

*Pro cathedrâ conscende torum, positisque libellis,
Virginis in tenero carpe labella sinu.
Sic ait, Et dextram prædens Cytheræ puella,
Tradidit in dextram læta favensque Viri,
Et sanxit paucis connubia prospera verbis,
Ne faceret longam dictio multa moram,
O nimium felix à diis ornate duobus,
Cui sua dat Phœbus, cui sua dona Venus.
Sit profigandis felix tibi dextera morbis,
Et celebret soboles te numerosa patrem,
Et diffusa tibi vigeat doctrina perennè,
Quâ prosis alijs suppeditesque tibi.
Tu gentilitias ad seros mitte nepotes
Ingenij & variæ cognitionis opes.
Majus ut evadat MAJORUM nomen ubivis,
Maxima si fieri gloria major habet.
Jam pridem generis sunt hæc insignia vestri,
Signatè ut Doctum MAJUS ubique notet.
Syncopa nec laudes incidet tristis avitas,
Deliquium proles docta timere vetat.
Hoc decus est MAJI, majora subinde merentis,
Illustri statuit quem Meditrina loco.
Grande patefaciens Famæ studiosa theatrum,
Didit a quæ cœli pulset utrumque latus.
Doctus ita applaudit concordi voce Senatus,
Ingenio assurgens, Vir celebrande, tuo!*

gratulab. scrib.

M. Joannes Mollerus
Scholæ Francof. Rect.

U No Doctorem Sponsum quoq; mense vocamus
M A J U M, perpaucis gratia tanta datur.
Cum Doctōratu thalamum felicitet ille,
Qui solus vegetat Numine cuncta suo.

Deproperabam
Georgius Goetschius
Stetin. Pomer. LL. Stud.

VOTUM NUPTIALE.

Caste DEUS casti thalami qui fœdera jungis,
Quos jungis, maneant fac in amore pares,
Nestoris ac superent horum connubia vitam
Producat Lachesis stamina firma colo:
Fortanentur opes, sint terq; quaterq; beati,
Ut sit grata quies sit quoq; latus amor.

His Excellentissimo & Experientiss.
Dn. Doct. Majo deproperans
se recommendare voluit

Martinus Fridericus Seidell
Jurium Studiosus.

* * * * *

Das Römische teutsche Reich/ das liebe Land der Himmel
Adhier in dieser Welt/ steht jetzt im Kriegsgetümmel/
Bellona zieht an sich die aller beste Jugend/
Ein jeder hasst die Ruh vnd sucht im Krieg die Tugend/
Die do so seltsam ist/ als Schätze die vergraben/
Als warmes Eyß vnd dann wie schöne weisse Raben/
In dieser grossen laster hochbedrungenen Zeiten/
Wo Brand vnd Mördercy mit hellem hauffen streiten/

C

Gefede

rib.
s Mollerus
ancof. Rect.

Befehl Herr MAJUS Ihn sich dieses zu erkiesen/
Was schon vor langer zeit den Männern ist gewiesen.
Ze folget dem verstande/ Es ist kein besser Leben
Als wann man Einsamkeit bestimmet anzugeben/
Gott helff Ihm selbst dazu/ vnd lasse sein verlangen/
In Glück vnd Frewdigkeit sich enden vnd anfangen.

Ingentes alius poscat cum conjugē gazas:
Sed tibi perpetuos, MAI, det CHRISTUS amores.
Nam leve thesauros est dilapidare caducos,
Ait opus exigui, non est, ut credo, favoris,
Si stabilis thalamum Pax & Concordia cingat.
Hanc tibi de toto, DOCTOR CLARISSIME, corde
Exopto, ut multo tua durent gaudia in annos.

*Ita applaudens de prope-
rabat*

Leonhardus Jacobus Weiler
Berol. March. LL. Stud.

In celebrem sinit ars sanatrix vivere nullum,
Hujus Tegnarum, Candide MAJE, scio.
Qui modò in illâ conspicuos es nactus honores
Perpetui tituli, perpetuumq; decus;
Nunc in laudibus his summis procedis & ultra
Sponte maritales, Numine ductus, adis.
Gratulor illi, quem DEUS & Fortuna vocavit,
Te Fortuna vocat, Te DEUS ipse vocat.
Auspice

*Auspice Rege Poli jam letus honoribus adstas,
Ducis & hanc Nympham hoc auspice Rege Poli.
Hoc duce consilium nunc omne salubriter agro est,
Latâ quod gaudet civica turba manu;
Hoc sint Rege tuus Thalamusq; laresq; beati,
Sic felix annos vivito Nestoreos.*

Leonhardus Weilerus Berol. M.
LL. Studiosus
sincero gratulanti animo f.

CLARE VIR ingenio, & nitidissima Gemma Me-
dentum,

Biste felicem dicere jure queo.

DOCTORIS titulum confert tibi dius Apollo,
Doctrina præbens justa brabæa tua.

Jam venit ecce Venus, tenerorum mater amorum,
Adducens Nympham, Sponse beate, piam,

Quam lecti sociam firmo tibi fædere jungas,
Quod præter mortem solvere nemo valet.

Euge, tibi ridet vultu Fortuna benigno!

O vireat laurus tempus in omne tua!

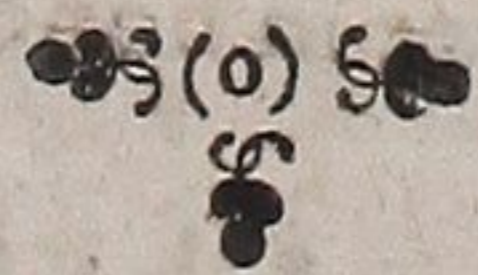
Addo preces: Thalamum nunquam Morbona fatiget,
Nec desint domui pignora cara tua.

Hæc in honorem Dn. Sponsi
adjecit

Christianus Weiler Berol. M.
LL. Stud.

A Rte Machaonia, Celebris Vir, Nate Minerva
 Ac, MAI, patrii Nobile germen agri.
 Felicem Te nostra canit Viadrina Camæna,
 Felicem extollit vulgus ad astra loquax.
 Et quis quæso magis MAJO felicior unquam
 Extitit? En MAJO majus in orbe nequit
 Promanare bonum; HÛIC cœlum terra faventq̃
 Accumulant Doctum muneribusq̃ Virum.
 Una corona caput, Doctor Clarissime, cinxit,
 Quam Tibi Musarum misit Apollo DEUS.
 Ne datur à Sponsa Tibi, Sponse, corona secunda;
 Jova Sacerdotis porrigit ipse manu:
 Corcula bina idem vero connectat amore,
 Et faciat thalamo prosperiore frui.
 Auro nil melius, magis & durabile ferro
 Nil datur, hoc Sponsæ nomen utrumq̃ refert.
 Aurea sic thalamum Sponsorum gaudia cingant,
 Duret & in longos hic thorus, opto, dies.
 Tertia, conjugium serâ cum morte solutum,
 Aptetur capiti, Sponse, CORONA TUO.

F.
 Godofredus Textor
 S.S. Theol. Stud.

Carmen Elegiacum quod scripsi Joanni Baptista Gebelio
Svidnic. Silesio Pastori Ecclae in Raciborow.

cum praedum Magistrum nancisceret Decano
M. Theodoro Berto 17 Calend. Maij
A. 624. aetate meae 19.

Ita bonis avibus GEBELI, quos Deus Autor,
Quos te fata vocant, ita bonis avibus.

Magnum opus adgrederis, sed, quod tibi cine fultus
Numinis atberei, fortiter expedies.

Ambuet orantis linguam locuplete Suada,

SPIRITUS Orator caelicus ille, tuam.

Seminium disperge **DEI** per cordium agellos:

Nec sine mole preces, aut sine fruge, dato.

Et vineta **DEI** assiduo accubudq; labore

Percole, quo fructus mille, supraq; ferant:

BAPTISTAM ex cathedra **BAPTISTA** imitare tonantem

GEBELI! vera pro pietate puta:

Instrue non-doctos, errantes corrige, fractos

Erige, confuta dogmata vera minus.

Sic vivente volent tecum partizier annos

Prospera dicentes quos sacra dicta feres.

Sublatisq; olim manibus, sine pondere terram

Manibus optabunt, (sed bene sero) tuis,

Cum tuba te rupta tumba revocabit ab umbris,

IOVA, mei pastor dicet, adesto, gregis;

Ambrosia rursus te pascam & nectare; quare

Magna cape astrati pramia, carpe, poli.

Hoc penitis animi penetrabilibus opto, precorq;

JANE mihi multo n nomine care! **VACE.**

ULB Halle

3

002 062 674

8
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
Inches
Centimetres

B.I.G.

Farbkarte #13

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

45

no & experientissimo
 VIRO,
CHRISTOPHORO
 Cassellano Hasslo,
 inensium Poliatro,
 solerti ac felici,
 virtutis *capitolium* Honoris
PLEPIADEI
 XIII. m. Jun.
 ingredi, & inde
DOCTORALEM,
 in festivitatem
PTIARUM
 cum pudicissima
SANNA,
 Virgine lectissimâ,
Goldt-Eisen/ Sereniss. Electori
 is intimis, & Coloniae ad Sjevum,
 notarij fidelissimi b. m.
 Nata unica,
 usdem mensis celebrandarum,
 importaturo
 im bona verba canunt
ES, FAVITORES, AMICI,
 A. fanati orbis
 MDCCXLII.
 MICHAELIS KOCHII.

